

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/281/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615206212
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8615206212.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu: Ferratum Bank Ltd., so sídlom Tagliaferro Business Centre, level 6, 14 High Street, Silema SLM 1551, Maltská republika, reg č.: C 56251, právne zastúpeného slc partners s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom Hviezdoslavovo nám. 16, 811 02 Bratislava, IČO: 47 246 634, proti žalovanej: Mária V., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX Y., o zaplatenie 165,- Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka v článku 4, bod 4.2., Štandardných podmienok spoločnosti "Ferratum bank", ktoré sa týkajú zákazníkov na Slovensku, prílohy zmluvy o pôžičke, v znení: "Doba 14 dní bude dodržaná v prípade, že výpoveď bude doručená v rámci uvedenej lehoty", je ako neprijateľná neplatná.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v článku 5, bod 5.2, Štandardných podmienok spoločnosti "Ferratum bank", ktoré sa týkajú zákazníkov na Slovensku, prílohy zmluvy o pôžičke, v znení: „Zákazník sa zaväzuje uhradiť spoločnosti Ferratum pevne stanovený poplatok za správu pôžičky“, je ako neprijateľná neplatná.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v článku 5, bod 5.5, Štandardných podmienok spoločnosti "Ferratum bank", ktoré sa týkajú zákazníkov na Slovensku, prílohy zmluvy o pôžičke, v znení: "Okrem poskytovania asistencie na základe podnetu od Zákazníka zašle spoločnosť Ferratum Zákazníkovi minimálne tri listy a tri SMS za každé obdobie troch týždňov omeškania a z vlastného podnetu uskutoční počas uvedenej doby aspoň osem konzultačných telefonických hovorov", je ako neprijateľná neplatná.

IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 100,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 100,- Eur od 09.11.2013 do zaplatenia a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

VI. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 3,50 Eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a to na účet jeho právneho zástupcu slc partners s.r.o., advokátska kancelária, č.ú.: SK48 1100 0000 0029 2089 0412, SWIFT: TATRSKBX do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na tunajšom súde dňa 09.12.2015 žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 165,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 165,- Eur od 09.11.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 89,12 Eur.

Žalobu odôvodnil tým, že ako pobočka zahraničnej banky poskytujúca rýchle pôžičky na základe online žiadosti o pôžičku a odsúhlasenia zmluvných dokumentov zo strany žalovaného, t.j. zmluvy o pôžičke zo dňa 24.10.2013 poskytol žalovanej pôžičku vo výške 100,- Eur, za ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť úhradu za správu pôžičky vo výške 25,- Eur za každý konzultačný úkon sumu 10,- Eur (tie boli uskutočnené 4), a teda celková dlžná suma pôžičky predstavovala 165,- Eur, pričom pôžička bola splatná jednorazovo do 15 dní od vyplatenia žalovanej, t.j. do 08.11.2013. Žalovaná dlžnú sumu ani na výzvu žalobcu nezaplatila. Žalobca si uplatňuje aj nárok na úroky z omeškania vo výške 5,5% ročne z dlžnej sumy od 09. 11.2013 a trovy konania.

Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila. Žaloba jej bola doručená s výzvou na vyjadrenie sa k nej dňa 29.04.2016.

Podľa § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 prvá veta, ods. 3 O.s.p. rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 165,- Eur, jedná sa o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), súd na prejednanie veci v súlade s § 115a ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a v zmysle § 156 ods. 1 prvá veta, ods. 3 O.s.p. rozsudok verejne vyhlásil dňa 30.05.2016 o 15.00 hod..Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu od 23.05.2016 od 9.30 hod..

Účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd sa vo veci oboznámil so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 24.03.2014 uzatvoril žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník zmluvu o pôžičke to na základe online žiadosti žalovanej. Na základe tejto zmluvy poskytol žalovanej pôžičku vo výške 100,- Eur a to prevodom na účet žalovanej. Žalovaná sa zaviazala predmetnú pôžičku splatiť do 15 dní (do 08.11.2013). Žalovaná žalobcovi dlžnú sumu v lehote splatnosti nevrátila (toto tvrdenie aj napriek riadne doručenej žalobe s výzvou na vyjadrenie nespochybnila).

Zistený skutkový stav súd právne posúdil:

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 2 písm. c/ zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba,

ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dodávateľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi informácie podľa odseku 1 zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie v súlade so zásadami dobrých mravov a v súlade so zásadami poctivého obchodného styku tak, aby bol zrejмый obchodný účel týchto informácií; informácie musia byť aktuálne, úplné a pravdivé.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľ je oprávnený odstúpiť od zmluvy na diaľku bez zaplataenia zmluvnej pokuty a bez uvedenia dôvodu v lehote 14 kalendárnych dní

a) od uzavretia zmluvy na diaľku alebo

b) od doručenia informácií podľa § 4 ods. 7, ak zmluva na diaľku bola uzavretá na žiadosť spotrebiteľa prostredníctvom prostriedku diaľkovej komunikácie, ktorý neumožňuje poskytnutie informácií podľa § 4 ods. 1 a 5 v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov lehota na odstúpenie od zmluvy na diaľku podľa odseku 1 alebo 2 sa považuje za dodržanú, ak oznámenie o odstúpení od zmluvy na diaľku bolo odoslané dodávateľovi na adresu oznámenú podľa § 4 ods. 1 písm. c) štvrtého bodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, ktorý je k dispozícii a je dostupný dodávateľovi.

Podľa § 12 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku povinnosťami dodávateľov a spotrebiteľov podľa tohto zákona nie sú dotknuté povinnosti dodávateľov a spotrebiteľov podľa osobitných predpisov.

Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku ak tento zákon neustanovuje inak, na zmluvy na diaľku a na právne vzťahy, ktoré z nich vzniknú, sa vzťahujú osobitné predpisy (napr. Občiansky zákonník).

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom čase uzavretia zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 2 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách zahraničná banka je úverová inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá je právnickou osobou so sídlom mimo územia Slovenskej republiky, ktorá vykonáva bankové činnosti a ktorá má oprávnenie na výkon týchto činností udelené v štáte, v ktorom má sídlo.

Podľa § 37 ods. 21 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (24.10.2013) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

Žalobca je obchodnou spoločnosťou - zahraničnou bankou poskytujúcou pôžičky. Žalovaná je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná zmluva je preto v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka ako aj § 2 písm. c/ a d/ zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluvou spotrebiteľskou.

Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je dôvodný len čiastočne.

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Súd podrobil predmetnú zmluvu o pôžičke prieskumu z hľadiska neprijateľnosti zmluvných podmienok v súlade s citovanými § 53 OZ v spojení s § 153 ods. 4 O.s.p. a zistil tieto neprijateľné zmluvné podmienky:

Zmluvná podmienka - právo na odstúpenie od zmluvy (výrok I):

Žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke dňa 24.10.2013 so splatnosťou 15 dní. Na tento právny vzťah sa tak neaplikuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v zmysle jeho ustanovenia § 1 ods. 3 písm. l), pretože úver sa mal splatiť v lehote kratšej ako 3 mesiace. Súd tak právne posúdil právny vzťah podľa Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl. - zmluva o pôžičke) a zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Zákon č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku v čase uzavretia zmluvy zakladal právo spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy na diaľku bez zaplatenia zmluvnej pokuty a bez uvedenia dôvodu v lehote 14 kalendárnych dní od uzavretia zmluvy na diaľku alebo od doručenia informácií podľa § 4 ods. 7, ak zmluva na diaľku bola uzavretá na žiadosť spotrebiteľa prostredníctvom prostriedku diaľkovej komunikácie, ktorý neumožňuje poskytnutie informácií podľa § 4 ods. 1 a 5 v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu (§ 5 ods. 1 uvedeného zákona). Taktiež stanovoval povinnosť dodávateľa poučiť spotrebiteľa o tomto práve (§ 4 ods. 1 písm. c/ bod 1 uvedeného zákona). Žalobca žalovanú o tomto práve poučil v článku 4 Štandardných podmienok spoločnosti "Ferratum bank", ktoré sa týkajú zákazníkov na Slovensku, prílohy zmluvy o pôžičke (ďalej len "Štandardné podmienky"), avšak v rozpore so zákonným znením a to v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie § 5 ods. 4 citovaného zákona totiž výslovne stanovuje, že lehota sa považuje za dodržanú, ak oznámenie o odstúpení od zmluvy na diaľku bolo odoslané dodávateľovi na adresu oznámenú podľa § 4 ods. 1 písm. c) štvrtého bodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, ktorý je k dispozícii a je dostupný dodávateľovi. Zo zákonného znenia je preto zrejmé, že postačuje, ak spotrebiteľ odošle odstúpenie od zmluvy dodávateľovi v posledný deň lehoty. Naproti tomu podľa znenia uvedených Štandardných podmienok (bod 4.2, posledná veta) "Doba 14 dní bude dodržaná v prípade, že výpoveď bude doručená v rámci uvedenej lehoty", a teda sa od spotrebiteľa vyžaduje, aby v uvedenej lehote bolo odstúpenie od zmluvy už aj doručené dodávateľovi. Táto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože skracuje zákonom stanovenú lehotu na uplatnenie zákonného práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy. Navyše súdu neušlo pozornosť, že v zmysle bodu 4.2 Štandardných podmienok pre uplatnenie tohto práva musí spotrebiteľ zaslať odstúpenie od zmluvy na adresu žalobcu na ostrove Malta, čo môže spotrebiteľa odradiť od uplatnenia tohto práva (či už z hľadiska finančného - zvýšených výdavkov na poštovné ale aj z hľadiska časového - spotrebiteľ je zavádzaný poučením o potrebe v lehote 14 dní nielen odoslať ale aj doručiť odstúpenie od zmluvy dodávateľovi na túto adresu) a to aj napriek tomu, že priamo z bodu 1.5 tých istých Štandardných podmienok je zrejmé, že žalobca v čase uzavretia zmluvy mal pobočku na Slovensku (v Bratislave).

Zmluvná podmienka - poplatok za správu pôžičky (výrok II):

Žalobca si voči žalovanej okrem istiny a konzultačných poplatkov uplatňuje aj nárok na zaplatenie poplatku za správu pôžičky vo výške 25,- Eur. Tu je nutné uviesť, že v čase uzavretia zmluvy zákon o bankách (cit. § 37 ods. 21) výslovne zakazoval (aj žalobcovi ako zahraničnej banke) požadovať od spotrebiteľa (žalovanej) úhradu poplatkov za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu. Na tom nič nemení to, že zmluva, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky bola označená ako zmluva o pôžičke a nie ako zmluva o úvere. Súd v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie Spolkového súdneho dvora v Nemecku (Bundesgerichtshof) č. k. AZ XI ZR 388/10 z 7.6.2011, ktorý rozhodol, že zmluvné podmienky vo všeobecných obchodných podmienkach banky, ktoré požadujú od spotrebiteľa úhradu poplatku za vedenie úverového účtu, podliehajú súdnej kontrole a sú podmienkami neprijateľnými. Vedenie úverového účtu nepredstavuje podľa Spolkového súdneho dvora samostatnú odplacnú službu banky klientovi, práve naopak slúži výhradne záujmom banky. Spotrebiteľ, ktorý si pravidelne plní svoju povinnosť splácať úver, nie je na vedenie osobitného účtu bankou, s cieľom mať o splácaní úveru prehľad, odkázaný. Vychádzajúc z bodov 5.2 a 5.4 Štandardných podmienok malo ísť o poplatok pevne stanovený, pričom jeho výška sa odvíjala od výšky pôžičky a jej splatnosti (určené v tabuľkách). Takto stanovený poplatok podľa názoru súdu nemá plniť funkciu úhrady výdavkov žalobcu (ako banky) v súvislosti so správou pôžičky, ale skôr sa javí ako odplata za jej poskytnutie. Súd totiž nevidí dôvod, pre ktorý by mal mať žalobca vyššie výdavky na správu pôžičiek poskytovaných vo vyššej sume ako v sume nižšej a to pri rovnakej splatnosti (vychádzajúc z uvedeného bodu 5.4 Štandardných podmienok by pri 15 dňovej pôžičke v sume 25 Eur mal spotrebiteľ zaplatiť poplatok za jej správu vo

výške 6,25 Eur, a pri pôžičke s rovnakou splatnosťou ale vo výške 250 Eur by mal zaplatiť poplatok za jej správu vo výške 62,50 Eur, t.j. 10-násobok). Ako vyplýva z ustanovenia § 657 a 658 ods. 1 OZ pôžička je buď bezodplatná alebo odplatná, avšak odplata je možná len vo forme úrokov (§ 658 ods. 1 OZ). Účastníci si nedohodli úroky a inú formu odplaty zákon neumožňuje. Dohoda o poplatku za správu pôžičky je preto absolútne neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ. Z absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu dotknutému účastníkovi právneho úkonu vzniknúť žiadne práva či povinnosti, keďže takýto úkon je neplatný od začiatku (ex tunc). V zmysle § 41 OZ sa uvedený dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu a to spomínaný poplatok a preto neplatnou je len táto časť právneho úkonu, keďže z jeho obsahu vyplýva, že túto časť možno oddeliť od ostatného obsahu zmluvy (cit. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/264/2014 zo dňa 05.11.2014). Zmluvnú podmienku, ktorej obsahom je oprávnenie žalobcu účtovať poplatok za správu pôžičky, preto súd v zmysle § 53 OZ hodnotí ako neprijateľnú a ako takú ju v súlade s § 153 ods. 4 O.s.p. vyhlásil vo výroku II tohto rozsudku za neplatnú.

Zmluvná podmienka - konzultačné úkony bez podnetu (výrok III):

Žalobca si taktiež uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie konzultačných poplatkov vo výške 40,- Eur (4 x 10,- Eur), ktorý odôvodnil s poukazom na bod 5.5 Štandardných podmienok. Podľa jeho vyúčtovania malo ísť o 3 poplatky za upomienky (3 x 10,- Eur) a inkasný poplatok (10,- Eur). Pokiaľ ide o poplatky za upomienky, tak žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vykonanie takýchto úkonov (zaslanie upomienok). Navyše výšku náhrady za upomienky súd považuje za neprimeranú, pretože nezodpovedá výdavkom na vyhotovenie a zaslanie upomienky. Uvedené zmluvné ustanovenie (bod 5.5 Štandardných podmienok) oprávňuje žalobcu na vykonanie "konzultačných úkonov" aj bez podnetu zákazníka (spotrebiteľa) v prípade jeho omeškania a to v rozsahu minimálne 3 listov, 3 SMS a minimálne 8 konzultačných telefonických hovorov za každé obdobie 3 týždňov omeškania. Takéto úkony vykonávané jednostranne zo strany žalobcu bez podnetu žalovaného súd hodnotí ako umelé a neprimerané navyšovanie sankcií za omeškanie dlžníka (spotrebiteľa), ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto súd aj túto zmluvnú podmienku vyhlásil za neprijateľnú (výrok III) a tento nárok nemohol priznať pre jeho rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Žalobca nepreukázal oprávnenosť vyúčtovania inkasného poplatku (10,- Eur), pretože zmluva a ani Štandardné podmienky takýto poplatok neupravujú. Pokiaľ má byť inkasný poplatok taktiež konzultačným poplatkom v zmysle uvedeného bodu 5.5 Štandardných podmienok (aj keď rozdiel významu slov "konzultácia" a "inkasovanie" je súdu zrejmý), tak obdobne aj tento poplatok je nutné vyhodnotiť ako neprijateľne uplatnený, pretože navyšuje sankcionovanie dlžníka za omeškanie. V prípade omeškania dlžníka s plnením peňažného záväzku má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ktorých výška je určená vykonávacím predpisom (§ 517 ods. 2 OZ), čo nie je možné obchádzať poplatkami zakotvenými do formulárových zmlúv dodávateľom (veriteľom).

Žalobca podľa názoru súdu preukázal platné uzavretie zmluvy o pôžičke a naplnenie všetkých podstatných náležitostí predmetnej zmluvy t.j. reálne poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanej ako dlžníkovi, dočasnosť zmluvného vzťahu ako aj povinnosť žalovanej vrátiť peňažné prostriedky. Keďže žalobca preukázal splnenie svojho zmluvného záväzku zo zmluvy o pôžičke a reálne poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 100,- Eur ako to vyplýva aj z potvrdenky transakcie z výpisu z účtu (č.l. 9), pričom žalovanej vznikla povinnosť žalobcovi vrátiť požičanú sumu do 08.11.2013 (do 15 dní) a žalovaná túto svoju povinnosť ani čiastočne nespĺnila, bolo právne dôvodné žalobe o zapletenie istiny t.j. sumy 100,- Eur vyhovieť. Nároky na zaplatenie poplatku za správu pôžičky (25,- Eur) a konzultačných poplatkov (40,- Eur) sú na základe vyššie uvedeného nedôvodné, a preto súd v tejto prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Žalovaná sa dostala do omeškania nasledujúcim dňom po splatnosti pôžičky (od 09.11.2013). Ku dňu 09.11.2013 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,5%, a preto súd žalobcovi priznáva úrok z omeškania vo výške 5,5% (0,5% + 5%) zo sumy 100,- Eur od 09.11.2013 do zaplatenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 100,- Eur z uplatnených 165,- Eur, čo predstavuje pomer úspechu žalobcu 60,6% k neúspechu 39,4%. Rozdiel medzi úspechom a

neúspechom žalobcu predstavuje 21,2% (60,6% mínus 39,4%). Za účelné trovy žalobcu súd považoval zaplatený súdny poplatok za žalobu, ktorý zaplatil vo výške 16,50 Eur. Preto má žalobca právo na jeho náhradu v rozsahu 3,50 Eur (21,2% z 16,50 Eur). Pokiaľ ide o žalobcom uplatnené trovy právneho zastúpenia, tie súd nepovažoval za účelne vynaložené s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6M Cdo/9/2013 zo dňa 20.06.2014, v zmysle ktorého "Troy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde". Vychádzajúc z obsahu žaloby uplatnenej v prejednávanej veci mal súd za to, že ide práve o žalobu, ktorá je podávaná v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach. Žalobca je zahraničnou bankou poskytujúcou bankové služby na základe ním určených podmienok, pričom nároky z nich plynúce, ktoré sú predmetom jeho žalôb, sa spravidla líšia len údajmi o dlžníkoch a špecifikáciou zmluvy a výšky nárokov. O tom svedčí aj to, že údaje, ktoré sú do "formulárovej" žaloby vpisované, sú v žalobe viditeľné (sú vyznačené v sivých blokoch). Konanie právneho zástupcu žalobcu sa tak obmedzilo len na podanie žaloby, ktorá je skutkovo a právne takmer totožná s inými žalobami podávanými žalobcom hromadne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).